

2) V případě kladné odpovědi na tuto otázku:

Je článek 3 odst. 3 ve spojení s přílohou A písm. b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 98/30/ES, přímo použitelný od 1. července 2004 ve vztahu k dodavatelskému podniku, který je založen podle soukromého práva (jako německá společnost GmbH), protože uvedená ustanovení této směrnice jsou z hlediska svého obsahu bezpodmínečná, a lze je tak použít, aniž by k tomu bylo zapotřebí prováděcího aktu, a občanovi přiznávají práva vůči organizaci, která je přes svou soukromoprávní formu podřízena státu, neboť stát je jediným podílníkem tohoto podniku?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 176, s. 57.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Halle (Německo) dne
10. prosince 2018 – TK v. Land Sachsen-Anhalt**

(Věc C-773/18)

(2019/C 112/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Halle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: TK

Žalovaný: Land Sachsen-Anhalt

Předběžné otázky

- 1) Je dodatečné procentuální zvýšení v rámci systému odměňování diskriminujícího na základě věku novou diskriminací, pokud procentuální sazba zvýšení je pro všechny stupně jedné platové třídy stejně vysoká, a proto se sice změní absolutní, nikoli však relativní odstup mezi diskriminovanými a nediskriminovanými?
- 2) Pokud bude odpověď na první otázku kladná, je takové procentuální zvýšení v rámci všech věkových kategorií odůvodněné, pokud je toto zvýšení založeno na tom, že původní plat je nižší než minimum stanovené Ústavou členského státu?
- 3) Brání evropské právo, zejména článek 9 směrnice 2000/78/ES ⁽¹⁾, právní úpravě, podle níž nárok na náhradu škody za odměňování diskriminujícího na základě věku vzniká po dvou měsících, pokud

— lhůta začíná plynout vyhlášením rozsudku ze dne 8. září 2011, C-297/10 a C-298/10, ECLI:EU:C:2011:560 (Hennigs a Mai), i když se na dotčenou osobu nevztahuje kolektivní smlouva spolkových úředníků, nýbrž její osobní situace odpovídá situaci v rozsudku ze dne 9. září 2015, C-20/13, ECLI:EU:C:2015:561 (Unland),

— s výše uvedeným rozsudkem se dotčení úředníci a soudci (zaměstnanci) mohou seznámit pouze z obecných veřejných pramenů,

— úřady (zaměstnavatelé) po vydání výše uvedeného rozsudku odmítly, že by bylo možné jej použít na úředníky a v tomto ohledu zpochybnily existenci diskriminace na základě věku, přičemž tento právní názor bylo možné alespoň částečně zveřejnit,

- judikatura správních soudů v prvním stupni v rámci uvedené lhůty a rovněž poté do vyhlášení rozsudku ze dne 19. července 2014 C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, ECLI:EU:C:2014:2005 (Specht) existenci diskriminace na základě věku většinou odmítala,
 - judikatura soudů vyššího stupně v této lhůtě neexistovala a první rozhodnutí soudu nejvyššího stupně bylo přijato teprve po vydání rozsudku Specht,
 - ve služebním poměru úředníků nebo soudců (pracovní poměr) platí prekluzivní lhůty v případě náhrady zvláštních nákladů a takové lhůty nejsou kratší než šest měsíců,
 - na nároky na plat (odměnu za práci) se vztahuje tříletá promlčecí lhůta, která začíná běžet na konci roku, v němž se stal nárok splatným a oprávněný o nároku věděl nebo alespoň musel vědět, v opačném případě plyne desetiletá promlčecí lhůta,
 - vnitrostátní nároky na plat (odměnu za práci), které nejsou stanoveny zákonem, se musí uplatnit včas, tj. v rámci finančního roku, za který se uplatňují?
- 4) Má vliv na odpověď na třetí otázku skutečnost, že právní stav je nejasný či zmatečný?
- 5) Je pro zahájení plynutí prekluzivní lhůty dostačující, pokud okruh znevýhodněných osob ví o rozdílném zacházení nebo musí vědět i o důvodu rozdílného zacházení, tedy o rozlišovacím kritériu?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2000, L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Halle (Německo) dne
10. prosince 2018 – UL v. Land Sachsen-Anhalt**

(Věc C-774/18)

(2019/C 112/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Halle

Účastníci původního řízení

Žalobce: UL

Žalovaná: Land Sachsen-Anhalt

Předběžné otázky

- 1) Je dodatečné procentuální zvýšení v rámci systému odměňování diskriminujícího na základě věku novou diskriminací, pokud procentuální sazba zvýšení je pro všechny stupně jedné platové třídy stejně vysoká, a proto se sice změní absolutní, nikoli však relativní odstup mezi diskriminovanými a nediskriminovanými?
- 2) Pokud bude odpověď na první otázku kladná, je takové procentuální zvýšení v rámci všech věkových kategorií odůvodněné, pokud je toto zvýšení založeno na tom, že původní plat je nižší než minimum stanovené Ústavou členského státu?
- 3) Brání evropské právo, zejména článek 9 směrnice 2000/78/ES ⁽¹⁾, právní úpravě, podle níž nárok na náhradu škody za odměňování diskriminujícího na základě věku vzniká po dvou měsících, pokud